

**Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce
Posudek - Závěrečná práce - CŽV**

Student: Lucie LICHTENBERGOVÁ

Obor: ČJ - ZSV

Název práce v českém jazyce:

Proměny autorského stylu v poezii Miroslava Holuba

Název práce v anglickém jazyce:

Metamorphoses of the Author's Style in Miroslav Holub's Poetry

Vedoucí práce: Mgr. Lukáš Neumann, Ph.D.

Oponent práce: PhDr. Jiří Smrčka, Ph.D.

Lucie Lichtenbergová si ve své BP vytyčila úkol „oživit“ poetiku v tuzemských odborných i laických kruzích polozapomenutého – a přitom v anglofonním kontextu díky překladům světově známého – básníka Miroslava Holuba. Studentka tak činí na podkladě zhodnocení proměn básníkovy autorského stylu/poetiky se zaměřením na jeho básnické texty. Cenné na studentčině přístupu jsou jak přehledná metodologie, kritické posouzení a revidování sekundární literatury, tak osobitý vklad do interpretace Holubových textů, kdy se projevuje detailní obeznamenost se skutečně kompletním masivem Holubova díla. V dílčích interpretačních sondách se toto projevuje přesným a citlivým porozuměním ze strany studentky, kterým studentka de facto „boří“ mýtus racionalistického básníka poezie všedního dne a „čte“ jej prizmatem tematizovaného existenciálního. Ve studentčině práci je tento poukaz explicitně uveden s odkazem na Vladimíra Papouška a jeho upozornění na „vnímání časovosti, vlastní konečnosti a lidské nejistoty“, přičemž Lichtenbergová toto vnímá jako dílčí úkrok za mantinely prorežimního básnění 50. let, s nimiž jsou počátky poezie všedního dne spjaty. Možná i trochu mimoděk se ale díky tomuto „čtení“ nenásilně ukazuje Miroslav Holub nikoliv jako básník všedních věcí či skrytý kritik režimu a tempa moderní doby, potažmo jako vědec-analytik uplatňující tentýž přístup v komponování básně, ale skutečně jako (ne samozřejmě v díle jako celku) existencialistický básník.

V celku přesvědčivě se studentce daří na Holubových verších zpřesnit mlhavé „termíny“ vznášející se nad dnes již dosti povrchními interpretacemi ze 70. i dřívějších let – intelektuální poezie, odosobněná, cituprostá ad. Objevně pak zpracovat a rekontextualizovat Holubovu tvorbu ze 70. a pozdějších let (postupný vývoj od principu světa jakožto absurdního divadla až k silně nihilistickému náhledu).

Z opravdu jen dílčích nedostatků práce lze zmínit snad jen místy zjednodušující shrnutí jistého naladění Holubových veršů na ose „optimistické – pesimistické“,

rozvést by se jistě dala i geneze odklonu M. Holuba od „Květnáků“, resp. porovnání s básníky náležícími k této skupině a jejich poetikou toho konkrétního času 50. let.

Závěrem bych rád podtrhl skutečně svědomitou práci studentky, její samostatnost a v neposlední řadě úroveň stylistického zpracování práce. L. Lichtenbergová doslova vhodila rukavici budoucím badatelům, před nimiž stojí skutečně mnoho dosud neobjeveného (zmiňme krátce alespoň básně v próze, eseje, cestopisy...).

V Praze dne ...29. 8. 2021.....

.....

Podpis